

1895. évi XXXVII. törvénycikk

a találmányi szabadalmakról¹

I. FEJEZET

A szabadalmak tárgya

1. § Szabadalmazható minden új találmány, mely iparilag értékesíthető.

2. § Szabadalom nem engedélyezhető oly találmányra:

1. melynek gyakorlatbavétele törvénnyel, rendelettel vagy a közerkölcsiséggel ellenkezik;

2. mely a közös hadsereg, haditengerészet vagy a honvédség hadképességének emelésére szükséges hadi fegyverekre, robbanó vagy lőszerre, erősítésekre vagy hadi hajókra vonatkozik; a mennyiben a szabadalom megadása ellen a 34-ik § 2-ik bekezdésében foglalt határidő alatt a kereskedelemügyi minster tiltakozik;

3. tudományos tantételekre és elvekre, mint ilyenekre;

4. emberi és állati élelmezésre szolgáló czikkekre, gyógyszerekre és oly tárgyakra, a melyek vegyi uton állittatnak elő; ezek előállításánál alkalmazandó eljárás azonban szabadalmazható.

3. § Nem tekintendő újnak a találmány, ha az bejelentése idejében:

1. közzétett nyomtatványok vagy egyéb sokszorosítások útján már annyira ismeretessé vált, hogy szakértők által használható volt;

2. nyilvános gyakorlatba-vétel vagy kiállítás útján oly ismeretessé vált, hogy a szakértők által használhatása lehetségessé vált;

3. már szabadalom tárgyát képezte.

A találmány közzététele vagy gyakorlatbavétel daczára újnak tekintendő, ha utolsó gyakorlatba-vétele vagy közzététele óta a találmány bejelentéséig 100 év már eltelt.

Az, hogy a külföldön megjelent hivatalos hirdetés a szabadalom újdonságát mennyiben szünteti meg, a külállamokkal kötött szerződések szerint ítélendő meg (16. §).

4. § Két vagy több egymástól különböző találmány csak akkor foglalható egy szabadalomba, ha e találmányok egy és ugyanazon tárgyra, mint ennek alkotó részeire vagy közreható eszközeire vonatkoznak.

5. § A szabadalom a feltalálót vagy jogutódját illeti meg.

Oly találmányra, melynek lényege másnak leírásából, rajzaiból, mintáiból, készülékeiből, szerkezeteiből vagy alkalmazott eljárásából van véve; a feltalálónak, vagy jogutódjának beleegyezése nélkül a szabadalom nem engedélyezhető, ha a feltaláló vagy jogutódja a szabadalom ellen felszólalt.

Ha e felszólalás folytán a bejelentés visszavonatot, vagy visszautasított, a felszólaló, ha az értesítéstől számított 30 napon belül a kérdéses találmányt bejelenti; követelheti, hogy bejelentésének elsőbbsége az előbbeni bejelentés napjától számítassék.

6. § Állami vagy magánalkalmazásban álló személyek részére az alkalmazást adó állam kormánya vagy a magánvállalat felszólalása esetében megtagadandó a szabadalom engedélyezése, ha a bejelentőnek alkalmazásából vagy hivatalos állásából folyó teendője volt, vagy szerződés kötelezte őt arra, hogy szakértelmét olyan gyártási eljárások vagy ipari termékek feltalálására használja fel, mint a minőre a szabadalmat kéri.

1 Szentcsítve: 1895. VII. 7. Kihirdetve: 1895. VII. 14.

Ily esetekben az államkormány, illetve a magánvállalat jogosítva van a szabadalmat a bejelentés visszavonásáról vagy elutasításáról vett értesítéstől 30 napon belül az első bejelentéstől számítandó elsőbbséggel maga részére igénybe venni.

7. § Oly szabadalom, mely egy már szabadalmazott vagy szabadalmazás végett bejelentett találmány javítását vagy tökéletesbítését célozza: az eredeti találmány bejelentésétől számítandó egy év alatt csak az eredeti bejelentőnek vagy jogutódjának adható meg.

Ennélfogva harmadik személyek által bejelentett javítási találmányok iránt a tárgyalás csak akkor indítandó meg, ha az eredeti bejelentő a fentebbi határidő alatt erre vonatkozó találmányt be nem jelentett. A harmadik személyek által a fennebbi idő alatt bemutatott bejelentések hivatalosan lepecsételendők és titokban tartandók.

A szabadalmazott találmány javítását vagy tökéletesbítését tárgyzó szabadalom a törzs-szabadalom tulajdonosának az ő kívánsága szerint vagy mint pótszabadalom, vagy mint önálló szabadalom engedélyeztetik. Pótszabadalom másnak, mint a törzsszabadalom tulajdonosának nem engedélyezhető.

A pótszabadalom önálló szabadalommal válik, ha a törzs-szabadalom lemondás, megvonás vagy megsemmisítés folytán érvényét veszti.

II. FEJEZET

A szabadalom hatálya

8. § A szabadalom jogos fennállása egész idejére a szabadalom tulajdonosának kizárólagos jogot ad arra, hogy találmánya tárgyát iparszerűleg készíthesse, forgalomba hozhassa és iparszerűleg vagy üzemi berendezésként használhassa.

Eljárásra engedélyezett szabadalom hatálya, az azon eljárás szerint előállított terményekre is kiterjed.

9. § A szabadalom, annak tulajdonosát nem menti fel a fennálló törvényekben és rendeletekben foglalt szabályok megtartása alól.

10. § Ugy a szabadalom, mint az annak megadása iránti igény a tulajdonosnak örököseire is átszáll.

A szabadalom tulajdonosa jogosítva van szabadalmát élők közt egészben vagy részben átruházni, annak gyakorlatba-vételét vagy használatát megszorítással vagy a nélkül másnak engedélyezni.

A gyakorlatbavételi és használati jog, valamint az azzal összekötött kötelezettségek az örökösökre is átszállanak. A gyakorlatbavételre vagy használatra jogosított e jogát élők közt másra csak akkor ruházhatja át, ha a szabadalom tulajdonosával létrejött megállapodás szerint ez kifejezetten meg van engedve.

11. § Ha a szabadalom több személynek adatott vagy többekre átruháztatott, ezek, a mennyiben más megegyezés nem történt, egyenlő részek szerinti tulajdonostársaknak tekintendők. Mindenik tulajdonostárs szabadon rendelkezhetik saját része fölött, s a szabadalmat a 8. § értelmében használhatja.

Harmadik személynek a gyakorlatbavételi és használati jog csak a társtulajdonosok közös egyetértésével engedélyezhető.

12. § A szabadalom hatálytalan azzal szemben, a ki a találmányt, a melyre másnak szabadalom engedélyeztetett, már azelőtt, mielőtt az utóbbi találmányát bejelentette volna, a magyar korona országai területén szabadalmi oltalom nélkül használta vagy a felhasználásra szükséges berendezést létesített.

Ily régibb jogosult a találmányt saját üzletének céljaira saját vagy idegen műhelyekben használhatja ugyan, de e jogosítványát csak saját üzletével együtt ruházhatja át.

13. § A szabadalom hatálya nem terjed ki oly szállító eszközök szerkezeteire, melyek csak átmenőleg érkeznek a magyar korona országainak területére és oly tárgyakra, melyek külföldről, belföldi szabadraktárakba átvitel vagy ismétli kivitel céljából szállíttatnak, a nélkül, hogy a belföldön forgalomba hozattak volna.

14. § A szabadalom hatálya korlátozható annyiban, hogy az a kereskedelemügyi minister rendelete alapján a hadsereg, a honvédség, vagy a haditengerészet részére, vagy az állami egyedáruság céljaira az állam részére egészben vagy részben, a szabadalom egész tartamára vagy ennél rövidebb időre igénybe vehető. Ily esetben a feltalálónak kellő kártérítés nyújtandó; melynek összege, ha megegyezés létre nem jön, bírói uton állapítandó meg. A kártérítés iránti per folyama az államnak fentemlített használati jogát meg nem akaszthatja.

15. § Az, a kinek belföldön rendes lakhelye nincsen, szabadalmat csak akkor nyerhet és az ebből eredő jogokat csak akkor érvényesítheti: ha hitelesített és a szabadalmi hivatalhoz bemutatott különös meghatalmazással ellátott, belföldön lakó képviselőt nevezett.

Az ilyen képviselő jogosítva van arra, hogy megbízóját a szabadalmi hatóságok és bíróságok előtt képviselje, hogy a szabadalom bejelentésére, föntartására és büntető eljárás megindítására vonatkozó indítványt tehessen, és hogy keresetekre hozott és másnemű határozatokat átvehessen.

A külföldön lakó szabadalom-tulajdonosok ellen indítandó perekben azon bíróság illetékes, melynek kerületében a képviselő lakik, ha pedig képviselője nincs; a szabadalmi hivatal székhelyére nézve illetékes bíróság.

Ha a külföldön lakó szabadalom-tulajdonos belföldi megbízottja a megbízásról lemondott vagy fel nem található, és a szabadalom-tulajdonosa új megbízottat nem nevezett; vagy ha a belföldön lakó szabadalom-tulajdonos külföldre költözött vagy általában fel nem található, a szabadalom-tulajdonos képviselőjére a szabadalmi hatóságok és a bíróságok ügygondnokot neveznek ki.

16. § Oly külállam honosai ellen, a mely állam honosainak irányában a szabadalmi oltalom tekintetében a viszonyosságot el nem ismeri, a kereskedelemügyi minister visszatorlási intézkedéseket rendelhet, melyeket azonban az országgyűlésnek bejelenteni tartozik.

III. FEJEZET

A szabadalmak tartama, megszűnte, megvonása és megsemmisítése

17. § A szabadalmak a találmány bejelentésétől számítandó 15 évi időtartamra adományoztatnak.

Pótszabadalmak (7. §) a törzs-szabadalmakkal egyidőben járnak le.

Az önállóvá vált pótszabadalom érvényességének ideje a törzs-szabadalom bejelentésének idejétől számít. Az önállóvá lett pótszabadalom a lejárati és a díjak összege tekintetében a törzs-szabadalom helyébe lépettnak tekintendő.

18. § A szabadalom érvényét:

1. megszűnés;
2. megvonás, vagy
3. megsemmisítés által veszíti el.

19. § A szabadalom megszűnik:

1. a 15-ik év lejártával;
2. ha a szabadalom tulajdonosa szabadalmáról a szabadalmi hivatalnál írásban lemond;
3. ha az esedékes szabadalmi díjak kellő időben be nem fizettetnek.

Ha a lemondás a szabadalmi oltalom alatt álló találmánynak csak egyes részeire vonatkozik, a szabadalom a többi részekre nézve továbbra is fennáll.

Lejárati folytán a szabadalom a lejárati napját követő napon, a díj fizetésének elmulasztása esetében a mulasztást (45. §) követő napon, lemondás esetében a lemondás bejelentésére következő napon szűnik meg.

20. § A szabadalom egészben vagy részben megvonható:

1. ha a szabadalom tulajdonosa elmulasztotta találmányát a magyar korona országai területén lényegileg és kellő terjedelemben gyakorlatba venni, vagy ezen gyakorlatba-vételt igazolatlanul - szünetelés által - félbeszakította, vagy legalább a hazai és saját viszonyaihoz képest mindent meg nem tett, mi ezen gyakorlatba-vétel foganatosítására és folytatására szükséges.

Ezen megvonás rendszerint nem mondható ki előbb, mint a szabadalom megadásának kihirdetésétől számítandó három év elmultával.

Kivételesen a megvonás előbb is kimondható, ha a szabadalom tulajdonosa, daczára annak, hogy a találmány külföldön gyakoroltatik és a belföldi gyakorlás közérdekből kívánatos, a belföldön mutatkozó szükségletet belföldi gyakorlatba-vétel által maga nem fedezi, vagy használati engedélyek által nem fedezteti, és ezen kötelezettségének, a szabadalmi hivatal által a körülmények méltányos figyelembevételével mellett kitűzendő határidő alatt meg nem felel.

2. A szabadalom kihirdetésétől számítandó három év elmultával, ha a szabadalom tulajdonosa szabadalmát a belföldi szükségletet kielégítő mérvben nem gyakorolja; más megbízható belföldi vállalkozók részére pedig az e végből szükséges használati engedélyt a szabadalmi hivatal által megállapítandó kellő kárpótlás és biztosíték nyújtása mellett megadni vonakodik.

Ily megvonás előtt a szabadalom tulajdonosa, megfelelő határidő kitűzése mellett, megintendő.

A megvonás mind a két esetben a megvonási határozat jogérvényétől hatályos.

Az állam részére adott szabadalom meg nem vonható.

21. § A szabadalom megsemmisítendő és ehhez képest úgy tekintendő, mintha meg sem adatott volna:

1. ha a szabadalom tárgya szabadalmazásra alkalmatlan volt (1-3. §);

2. ha nem a valóságos feltalálónak vagy jogutódjának adatott (5. §);

3. ha valamely érvényben álló szabadalom tulajdonosa kimutatja, hogy a megtámadott szabadalom az ő korábbi szabadalmával azonos;

4. ha megállapítatik, hogy a szabadalom leírása nincs úgy szerkesztve, hogy abból a találmány lényege, tehát a szabadalom tulajdonképeni tárgya s létesítésére szolgáló eszközök, tökéletesen s oly világosan kitűnjenek, hogy minden szakértő a tárgyat a leírás nyomán előállithassa (32. §).

Ha a fennebb elősorolt esetek csak részben forognak fenn, a megsemmisítés részben, a szabadalom korlátozása útján, eszközölhető.

22. § Mihelyt a szabadalom megszűnés, megvonás vagy megsemmisítés következtében érvényét veszttette, a találmány köztulajdonná válik és a fennálló törvények és szabályok keretében mindenki által szabadon használható; föltéve, hogy ugyanazon találmányra adott más szabadalom e használatnak útját nem állja.

Az érvényét veszttett szabadalom nem léphet többé hatályba.

IV. FEJEZET

A szabadalmi hatóságok

23. § Szabadalmi hatóságok:

1. a szabadalmi hivatal,

2. a szabadalmi tanács.

Székhelye e hatóságoknak Budapest.

24. § A szabadalmi hivatal áll elnökből, alelnökből, állandó birói és műszaki tagokból és működési díjakat élvező, öt évre kinevezett, nem állandó birói és műszaki tagokból, valamint a kezelő személyzetből.

Az elnöknek, az alelnöknek és a birói tagoknak az 1869. évi IV. tc. 7. §-ában meghatározott minősítéssel kell birniok.

A műszaki tagok minősítésére az 1883. évi I. tc. 10. §-a irányadó.

A szabadalmi hivatal elnökét, alelnökét és állandó tagjait a kereskedelmi minister előterjesztésére Ő Felsége, - a nem állandó tagokat és a kezelő személyzetet a kereskedelmi minister nevezi ki.

A szabadalmi hivatal a kereskedelmi miniszter felügyelete alatt áll, a ki e jogát közvetlenül és a szabadalmi tanács elnöke által gyakorolja.

25. § A szabadalmi hivatal két osztályban működik. Ezen osztályok a következők:

1. a bejelentési osztály,
2. a birói osztály.

A bejelentési osztály oly hármass tanácsban határoz, melynek egy birói és két műszaki tagja van. A szabadalmi hivatal elnöke a bejelentési osztály üléseiben nem vehet részt.

A birói osztály a szabadalmi hivatal elnökének vagy helyettesének elnöklete alatt a szabadalmi hivatal két birói hivatalra képesített és két műszaki tagjából álló ötös tanácsban határoz.

A birói osztály üléseiben nem vehetnek részt azok, a kik a felebbezett határozathozatalnál közreműködtek.

Általában a határozó tagok kizárására nézve a polgári perrendtartásnak idevágó szabályai irányadók.

Ezen osztályok mindegyike hivatalból szakértőket is hívhat meg, kik azonban szavazati joggal nem bírnak.

A határozatok általános többséggel hozatnak.

Nem érdemleges határozatok elnökileg is hozhatók.

Az összes határozatok a szabadalmi hivatal nevében adatnak ki és kellőleg indokolandók.

26. § A szabadalmi tanács áll a kereskedelmi minister előterjesztésére Ő Felsége által kinevezett, az 1869. évi IV. tc. 7-ik §-ban meghatározott minősítéssel bíró elnökből, továbbá a kereskedelmi minister előterjesztésére ő Felsége által, a magyar korona területén működő legfelsőbb bíróságok tagjai közül, ebbeli hivatali alkalmazásuk tartamára, és a magyar kir. műegyetem tanárai közül öt évi időtartamra kinevezett ülnökökből, valamint a kereskedelmi minister által kinevezett szükséges számú segédszemélyzetből.

Az elnök a m. kir. Curia tanácselnökével egyenlő ranggal, jelleggel és javadalmazással bír, s teljes joghatálylyal kiterjednek reá az 1869:IV. tc. 8-17. és 19. §-nak és az 1871:IX. törvénycikknek rendelkezései, azon módosítással azonban, hogy az ezen törvényekben az igazságügyministernek adott hatáskör a szabadalmi tanács elnökére nézve a kereskedelmi ministert illeti.

A szabadalmi tanács elnöke évenként hat heti szünidőt vehet igénybe, mire nézve részletesebben az ügyrend intézkedik.

A legfelsőbb bíróságoktól kinevezett ülnökök évenként 500 frt működési pótlékot kapnak.

A tanács többi tagjai és a segédszemélyzet működési díjban részesülnek, melyet a kereskedelmi minister rendeleti uton állapít meg.

A tanács határozatait az elnöknek, vagy helyettesének elnöklete alatt négy birói és két műszaki tagból alakított hetes tanácsban hozza.

A tanács elnöke és ülnökei által elkövetett fegyelmi vétségek és a vagyoni felelősség megállapítása, valamint az elnöknek az 1871:IX. tc. II. fejezetében körvonalazott kényszernyugdíjaztatása felett a magyar kir. Curia hasonrangu tisztviselőire nézve illetékes fegyelmi bíróság ítélt (1881:LIX. tc. 104. §). A műegyetemi tanárok közül kinevezett ülnökök e tekintetben a kir. Curia bírásaival egyenlő rangban lévőknek tekintetnek.

27. § A felek a szabadalmi hivatal előtt ügyeikben személyesen eljárhatnak.

A szabadalmi hivatal előtt felek képviselésére csakis ügyvédek és a hatóságilag jogosított szabadalmi ügyvivők vannak jogosítva.

A szabadalmak megsemmisítésére és megvonására irányuló perekben a felek és a külföldi szabadalom tulajdonosainak képviselői (15. §) ügyvéd által kötelesek magokat képviseltetni.

A szabadalmi ügyvivői jogositványt a kereskedelemügyi minister a közigazgatási hatóság meghallgatása után oly magyar állampolgároknak adja ki, kik műszaki képesítésüket belföldi műegyetemnek vagy külföldinek honosított oklevelével igazolhatják, és ezen jogositványt fegyelmi uton vissza is vonhatja.

Ezen ügyvivők külön szakvizsga és eskü letételére kötelesek.

Az ily ügyvivői jogositvány a szabadalmi hivatal ügyvivői jegyzékébe bevezetendő.

28. § A szabadalmi hivatal szervezetét, a szabadalmi hivatalnak és a szabadalmi tanácsnak ügyviteli szabályait, a szabadalmi ügyvivők által leteendő vizsgálat tárgyát, a vizsga után szedendő díjakat, az általuk leteendő eskü mintáját, és a szabadalmi ügyvivők elleni fegyelmi eljárás szabályait a kereskedelemügyi minister rendeleti uton állapítja meg.

V. FEJEZET

Az eljárás

29. § A találmány bejelentése a feltaláló, annak jogutódja vagy igazolt meghatalmazottja által a szabadalmi hivatalnál írásban nyújtandó be.

A találmány bejelentésének elsőbbsége az iktató sorszám szerint ítélendő meg. Ugyanazon tárgyra vonatkozó, egyidejűleg beérkezett bejelentésekre ezen körülmény följegyzendő.

30. § A bejelentésnek magában kell foglalnia:

- a) a bejelentő nevét, állását és lakhelyét; és ha a bejelentőnek rendes lakhelye külföldön van, belföldi képviselőjének (15. §) nevét és lakását is;
- b) a szabadalmazandó találmány címét, azaz általánosságban való megjelölését, minden leírás vagy külön elnevezés mellőzésével;
- c) azon nyilatkozatot, hogy a folyamodó feltalálója a szabadalmazandó tárgynak, vagy hogy ő a feltalálónak jogutódja és az utóbbi esetben:
- d) a feltaláló nevét, állását és lakhelyét azon okirat megjelölésével, melyre a bejelentő jogát alapítja.

31. § A bejelentéshez csatolandók:

- a) a bejelentési díj lefizetését igazoló állampénztári elismervény;
- b) ha a bejelentést megbízott nyújtja be, az erre vonatkozó hitelesített meghatalmazás;
- c) a találmánynak leírása két példányban borítékba zárva, a melyen a találmány czime, a bejelentő neve és lakhelye kiteendő;
- d) ha a bejelentő a feltaláló jogutódja, csatolandó az átruházást vagy átszállást tanúsító okirat is.

32. § A leírás kellékei a következők:

1. lehetővé kell, hogy tegye azt, miszerint szakértők a találmány tárgyát a leírás alapján minden kiegészítés nélkül előállithassák.

Nevezetesen a leírásnak nem szabad megtévesztő kétértelműséget tartalmaznia, sem pedig az eszközökre, a foganatosítás módozataira vagy a működés sikeréhez szükséges fogásokra nézve valamit eltitkolnia, sem drágább, vagy nem ugyanazon hatással bíró szerekre vagy eszközökre hivatkoznia.

2. Azt, a mi új és a mit a bejelentő, mint szabadalmazandót védelem alá kíván helyezni, a leírás végén egy vagy több igénypontban fel kell sorolnia.

Ha több igénypont van felsorolva, a találmány lényege azonban nem az egyes igénypontokban külön-külön felsoroltakban, hanem az összes igénypontokban felsoroltaknak összességében, vagy azok csoportonkénti összefoglalásában áll; ez a körülmény külön felemlítendő.

Az igénypontok felsorolásának hiányait a leírás egyéb részei nem pótolhatják.

3. A megérthetőségre szükséges tartós módon és a rendeleti uton meghatározandó alakban szerkesztett rajzokat kell tartalmaznia, és a mennyiben szükségesnek mutatkoznék, mintákkal vagy modellekkel is felszerelve kell lennie, végre

4. A bejelentő vagy meghatalmazottja aláírásával kell ellátva lennie.

A bejelentés közzétételéig a bejelentő a leírást és az abban foglalt igénypontokat megváltoztathatja és pótolhatja.

Ezen módosítások elsőbbsége iránt a szabadalmi hivatal határoz.

33. § A bejelentést a szabadalmi hivatal bejelentési osztályának egyik tagja megvizsgálja, és a mennyiben a 30-32. §-ban említett kellékek hiányoznának, a bejelentőt a szükséges pótlásokra utasíttatja. Ha a bejelentő ezen utasításokra a kitűzött, vagy a bejelentő kérelmére meghosszabbított határidő alatt nem nyilatkozik, bejelentése visszavontnak tekintendő. Ha ellenben a kifogásolt hiányt pótolja, vagy bejelentéséhez ragaszkodik, a bejelentés fölött a bejelentési osztály ülésben határoz.

Ha a bejelentési osztály a hiányokat pótoltnak nem találja, vagy ha a jelen törvény 1. és 2. §-ai értelmében a találmány nem szabadalmazható, a bejelentést visszautasítja.

A találmány új volta hivatalból nem tétetik vizsgálat és döntés tárgyává.

A bejelentés visszautasítása ellen a visszautasító végzés kézbesítésétől számított 15 nap alatt felfolyamodásnak van helye a birói osztályhoz.

34. § Ha a bejelentési osztály, vagy felfolyamodás esetében a birói osztály a bejelentést helyesnek és a szabadalom engedélyezését lehetőnek találja, a bejelentésnek közzétételét és a felhívási eljárás megindítását rendeli el.

A bejelentés közhirrététele oly módon történik: hogy a bejelentő neve, állása és lakhelye, a találmány tárgya, vagyis az, a mi a szabadalmi oltalom alá helyezni kívántatik, a szabadalmi hivatal hivatalos lapjában egyszer kihirdetetik azon figyelmeztetéssel, hogy a közzétételtől számítandó két havi határidő alatt a bejelentés ellen felszólalások adhatók be. Kihirdetendő az is, hogy a bejelentés tárgya egyelőre a jogtalan használat ellen (8. §) védelemben részesül.

A kihirdetés a bejelentő kívánságára a közhirrétételről szóló határozathozataltól legfeljebb hat óra halasztható. Három havi halasztás meg nem tagadható.

A kihirdetés napjától kezdve a bejelentett találmány leírása minden hozzátartozó rajzzal, mintával és modellel mindenkinek megtekintésére nyitva áll.

Ha oly szabadalom forog szóban, melyet a kormány a hadsereg, a honvédség vagy a haditengerészet céljaira jelentett be, ez esetben a kormány képviselőjének indítványára minden felhívás és közzététel elmaradhat.

35. § A közzétételtől számítandó két hónapon belül a bejelentett találmány szabadalmazása ellen felszólalás adható be.

A felszólalás két példányban és indokolva a szabadalmi hivatalnál nyújtandó be és csak a következő állításokra alapítható:

1. hogy a találmány a jelen törvény 1-3. §-ai értelmében nem szabadalmazható;
2. hogy a leírás a 32. § 1. és 2. pontja alatt körülírt kelléknek meg nem felel;
3. hogy a találmány nem a bejelentőt illeti (5. és 6. §).

Az 1. és 2. alatti esetekben bárki, a 3. alatti esetben a sértett fél vagy jogutódja élhet felszólalással.

A felszólalás egyik példánya a találmány bejelentőjének a szabadalmi hivatal által kitűzendő határidő alatt benyújtandó nyilatkozata végett kézbesítendő.

A kitűzött határidő után a szabadalmi hivatal bejelentési osztálya a feleket, tanukat és szakértőket szóbelileg kihallgatja, és a szabadalom megadása, megszorítása vagy megtagadása, valamint felmerült költségek megítélése vagy kölcsönös megszüntetése felett határoz.

A felszólaló a bejelentő költségeinek megtérítésére nem kötelezhető.

36. § A bejelentési osztálynak azon határozata ellen, melylyel a bejelentés egészben vagy részben visszautasíttatik: a bejelentő, - oly határozat ellen, melylyel a szabadalom egész terjedelmében vagy legalább részben kiadatni rendeltetik, a felszólaló a végzés kézbesítésétől számított 30 napon belül - a szabadalom kiadását felfüggesztő hatálylyal bíró - felfolyamodással élhet a birói osztályhoz. A felfolyamodás két példányban nyújtandó be, melynek egyike az ellenfélnek észrevételei végett kiadatik.

A birói osztály ezen felfolyamodás, észrevételek és - belátása szerint - a felek és szakértők szóbeli meghallgatása alapján a szabadalom megadása vagy a bejelentés visszautasítása, a költségek megtérítése felett, minden további jogorvoslat kizárásával, végérvényesen határoz.

A felszólaló az általa beadott felfolyamodás esetében a felfolyamodás folytán felmerült költségekben elmarasztható.

37. § A szabadalom engedélyezése tárgyában hozott határozat jogerejűvé váltaival a szabadalmi hivatal a jogositottnak szabadalmi okiratot ad ki.

A bejelentés visszavonása, a szabadalom engedélyezése vagy megtagadása az e célra rendelt hivatalos lapban azonnal közzé teendő.

A szabadalom megtagadásának vagy a bejelentés visszavonásának közzétételével az ideiglenes oltalom (34. §) fenn nem állottnak tekintendő.

38. § A szabadalom megvonása úgy, mint annak megsemmisítése csak írásbeli kereset alapján történhetik.

A kereset a szabadalmi hivatal birói osztályánál indítandó.

A megvonási vagy megsemmisítési kereset benyújtására a 21. § 2. és 3. pontjai eseteiben az érdekében sértett fél a 20. §, valamint 21. § 1. és 4. pontjai eseteiben bárki jogositva van. A perköltségeknek alperes kívánatára a külföldi felperes részéről biztosítása tekintetében az 1893. évi XVIII. tc. 9-12. §-ában foglalt határozatok megfelelőleg alkalmazandók azzal az eltéréssel, hogy a biztosíték mennyisége felett a szabadalmi hivatal birói osztálya határoz.

A megvonási és megsemmisítési perekben, a mennyiben a jelen törvény eltérő intézkedést nem tartalmaz: a kereskedelmi rendes eljárásnak szabályai alkalmazandók.

A birói osztálynak ítéletei ellen az ítélet kézbesítésétől számított 30 nap alatt felebbezésnek van helye a szabadalmi tanácshoz, mely végérvényesen határoz.

39. § A kir. bíróságok és közigazgatási hatóságok kötelesek a szabadalmi hivatal és tanács megkereséseinek eleget tenni.

Az idézésre meg nem jelenő vagy vallomásaikra az esküt megtagadó tanúk és szakértők bírságolását, a szabadalmi hivatal megkeresésére, a kir. bíróságok teljesítik.

A szabadalmi hivatal által az eljárási költség és kiszabott bírság tekintetében hozott és jogerőre emelkedett határozatok végrehajtható közokiratok.

A szabadalmi hivatal előtt letett eskü, és a tanuknak és szakértőknek ott tett vallomásai a kir. bíróság előtt letett esküvel és vallomással egyenlő hatálylyal bírnak.

40. § A szabadalmi peres ügyekben eljáró hatóságok és bíróságok konokul perlekedő felek ellen 1000 koronáig terjedhető bírságot is róhatnak ki, mely bírságok az államkincstárt illetik.

VI. FEJEZET

Szabadalmi lajstrom, szabadalmi levéltár és szabadalmi közlöny

41. § A szabadalom, engedélyezése után, a szabadalmi hivatalnál vezetett külön lajstromba azonnal beiktatandó.

E lajstromba bevezetendő: annak neve, állása és lakhelye, a ki a szabadalmat nyerte, továbbá megbízottjának neve és lakhelye, a szabadalom czime, az elsőbbség, a szabadalom kelte, a díjak befizetésének megtörténte, a szabadalom megszűnésére, megvonására és megsemmisítésére vonatkozó adatok, végre a szabadalomnak a 14. § szerinti korlátozása és a szabadalom megvonása vagy megsemmisítése iránt indított perek. Ezen adatokon kívül az érdekelt felek kérelmére köz- vagy teljes hitelű magánokiratok alapján a lajstromba még bejegyzendő a szabadalmaknak egészben vagy részben történt átruházásai és a gyakorlatba-vételt vagy használatot tárgyazó engedélyek.

A szabadalom tulajdonjogának átruházása harmadik személyekkel szemben csakis az átruházásnak a szabadalmi lajstromba való bevezetése által válik joghatályúvá; a korábbi átruházás azonban, habár nincs is a lajstromba bevezetve, hatályos azzal szemben, a kinek akkor, a midőn a szabadalomra jogot szerzett, a korábbi átruházás megtörténtéről tudomása volt.

A bejegyzett gyakorlatbavételi és használati engedélyek a szabadalom tulajdonjogának átruházása által érvényükben és hatályukban nem érintetnek.

Az érdekeltek kérelmére eszközözlendő bejegyzések sorrendje a jelen törvény 29. §-ának második bekezdésében foglalt rendelkezés szerint állapítandó és ítélendő meg.

42. § A szabadalomhoz tartozó leírások, rajzok, minták és modellek, és az érdekeltek kérelmére eszközölt bejegyzések alapját képező okiratoknak hiteles másolatai a szabadalmi hivatal levéltárában megőrzendőek.

43. § A szabadalmi lajstrom és a szabadalmi levéltár a megállapított hivatalos órák alatt mindenki részére nyitva áll.

Szabadságában áll bárkinek saját költségén a szabadalmi lajstromról, a leírásokról, rajzokról, a mintákról, modellekről másolatokat venni és ezeket hivatalosan hitelesíttetni.

A mennyiben a hadsereg, honvédség és haditengerészet céljaira a kormány részére adott valamely szabadalomra vonatkozó közzététel elmaradt (34. §), e szabadalom leírásainak, rajzainak, mintáinak és modelleinek megtekintése vagy másolatban való kiadása tilos; kivéve, ha a kereskedelemügyi minister az illetékes szakministerrel egyetértőleg a megtekintést vagy lemásolást megengedi.

44. § A bejelentett és közzététetni rendelt találmányok (34. §), az engedélyezett szabadalmak azok leírásával és rajzaival együtt, a felszólalás folytán elutasított találmányok czime, a szabadalmak átruházása, megszűnése, megvonása és megsemmisítése az erre rendelt hivatalos lapban azonnal közzéteendő.

Ezen lapnak berendezését és kiadási módozatait a kereskedelemügyi minister rendeleti uton határozza meg.

VII. FEJEZET

Díjak

45. § Minden szabadalomért, valamint pótszabadalomért a bejelentéssel egyidejűleg 20 korona bejelentési díj fizetendő.

A leírásnak a 32. § értelmében megengedett módosításáért 10 korona díj fizetendő.

Ezenkívül minden szabadalomért az igénybe vett oltalom tartamára való tekintettel a következő évi díjak fizetendőek.

az 1-ső évre	40 korona
a 2-ik évre	50 korona
a 3-ik évre	60 korona
a 4-ik évre	70 korona
az 5-ik évre	80 korona
a 6-ik évre	100 korona
a 7-ik évre	120 korona
a 8-ik évre	140 korona
a 9-ik évre	160 korona
a 10-ik évre	200 korona
a 11-ik évre	250 korona
a 12-ik évre	300 korona
a 13-ik évre	350 korona
a 14-ik évre	400 korona
a 15-ik évre	500 korona

Pótszabadalomért, a mennyiben az önálló szabadalomra át nem változik (17. §), a szabadalom egész tartamára, a bejelentési díjon kívül a 40 korona díj csak egyszer fizetendő.

Ha ezen díjakból a szabadalmi hivatal kiadásai nem fedezhetők, a kereskedelmi minister - a pénzügyministerrel egyetértőleg - a jelen törvény életbeléptétől számított három éven belül az említett díjakat rendeleti uton, azonban legfeljebb 50%-kal - emelheti.

Az évi díjak évenként előre esedékesek és vagy évenként, vagy több évre, vagy végre mind a 15 évre lefizethetők.

Az első évre járó díj legkésőbb a találmány bejelentésének közzététele napját követő 60 nap alatt fizetendő, mert különben a találmány bejelentése visszavontnak tekintendő.

A 2-ik egész 15-ik évi díjak legkésőbb a lejáratot követő 60 nap alatt fizetendők.

A lejárattól számítandó 30 nap után teljesített ily fizetésen kívül még 20 korona pótdíj jár.

Az évi díjak minden, a szabadalom fennállásánál érdekelt féltől elfogadandók.

Oly feltalálóknak, kik szegénységüket szabályszerű szegénységi bizonyítvánnyal igazolják, vagy kik mint munkások a napi keresetre vannak utalva, a bejelentési és az első évi díj, valamint a leírások kiigazításáért járó díj hitelezhető, és ha a szabadalom a második év kezdetén megszűnt, teljesen el is engedhető.

A bejelentési díj egyáltalában nem, az évi díj csak akkor térítettik vissza, ha a szabadalom megadása megtagadatik.

46. § a fennebbi díjakon kívül még a következő esetekben külön-külön 20 korona díj előzetesen fizetendő:

1. felfolyamodás vagy felebbezés után (36-38. §);
2. szabadalmak megvonása és megsemmisítése iránti kereset után (20. és 21. §);
3. valamely fennálló szabadalom terjedelmének megállapítása iránti kérelem után (57. §);
4. szabadalom átruházásának bejegyzése után (41. §).

Mindezen díjak az illető irat benyújtása előtt fizetendők és a megtörtént befizetésről szóló nyugta a beadványhoz csatolandó; ellenkező esetben a beadvány visszautasítandó.

Az 1. alatt említett díj visszaadandó, ha a felfolyamodásnak hely adatott.

A 45. § utolsóelőtti bekezdésében említett személyeknek az 1-3. pont alatt felsorolt díjak is elengedhetők.

47. § Az ezen fejezet alatt felsorolt díjak az állampénztárba befizetendők, vagy posta útján kellő időben oda utalandók.

48. § A szabadalmi okirat ép úgy, mint a szabadalmi hivatal többi kiadmányai, nemkülönb a felszólalást (35. §) tartalmazó beadványok bélyegmentesek.

Minden egyéb tekintetben a bélyeg- és illeték-szabályok változatlanul alkalmazandók.

VIII. FEJEZET

A bitorlások és a büntetések

49. § A ki a szabadalom tulajdonosának engedélye nélkül valamely szabadalom tárgyát előállítja, forgalomba hozza vagy tiltott módon használja úgy, hogy ez által a szabadalom tulajdonosának e törvényben gyökerező jogait tudva sérti: a szabadalom bitorlás kihágását követi el és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, visszaesés esetében pedig, ha az utolsó marasztalás jogerőre emelkedésétől két esztendő még el nem telt, két hónapig terjedhető elzárással és ezen felül hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

A kiszabott pénzbüntetések az ipari (kereskedelmi) iskolai alap javára esnek.

A büntetés kiszabásánál súlyosító körülményt képez, ha a panaszlott a szabadalom tulajdonosának alkalmazottja volt, és ezen uton vagy a szabadalom tulajdonosának bizalmából szerzett értesülését és tapasztalásait használta fel a találmány bitorlására.

E szabályok akkor is alkalmazandók, ha a használt találmány ugyan még nem szabadalmaztatott, de a 34. § szerint ideiglenes oltalomban részesül.

50. § A 49. §-ban körülírt kihágás a kir. járásbiróságok hatáskörébe tartozik és csak a sértett fél indítványára üldözhető.

A szabadalmazott találmány mibenlétének megítélésére kizárólag a szabadalmi levéltárban letett találmányi leírás szolgál alapul; ennél fogva nem vehető tekintetbe semminemű utólagos, ama leírásban nem foglalt értelmezés.

A mennyiben a leírásnak értelmezése iránt vita támad, a bíróság, ha szakértők kihallgatását találja szükségesnek, a szabadalmi hivatal véleményét köteles kikérni.

51. § A sértett félnek a tárgyalás folyama alatt kifejezett kívánatára az ítéletben kimondandó, hogy a vádlott birtokában talált utánkészítésnek vagy utánzatnak bizonyult tárgyak vagy alkatrészek elkobzandók, s hogy azon eszközök és készülékek, melyek kizárólag a bitorlás végrehajtására szolgálnak, az elítélt költségén e célra használhatlanokká teendők.

Az elkobzottaknak nyilvánított tárgyak, ha az elítélt és a sértett fél közt más megállapodás nem jött létre, megsemmisítendők.

Ha a tárgyak a közbiztonságra nézve veszélyesek lennének, a bíróság megkeresésére, a veszély elhárítása céljából, az illetékes hatóság által a kellő intézkedések megteendők.

52. § A sértett félnek a tárgyalás folyama alatt kijelentett kívánatára, a magánjog szerint őt megillető kártérítés fejében a büntető bíróság az ítéletben a büntetésen kívül, a fenforgó összes körülmények méltatásával szabad meggyőződése szerint, 20,000 koronáig terjedhető kártérítési összeget megállapíthat, vagy a sértett felet kártérítési igényeivel a polgári per útjára utasíthatja. Ha a büntető bíróság a sértett fél kívánatára kártérítési összeget állapított meg, további kártérítés polgári per útján nem követelhető. Ha 20,000 koronát meghaladó kártérítést követel a sértett fél: egész kártérítési igényével polgári perre utasítandó.

A sértett félnek a tárgyalás folyamata alatt kifejezett kívánatára megrendelendő továbbá: hogy az ítélet egész terjedelmében, indokaival együtt, az az elítélt költségén hirlapilag közzététessék. A közzététel módja és határideje, a sértett fél kívánatának tekintetbevételével az ítéletben megállapítandó.

Ha ugyanazon bitorlásért többen ítéltetnek el, az elítéltek a kártérítési összegért egyetemlegesen felelősek.

53. § A sértett félnek jogában áll az 51. §-ban említett tárgyakra, eszközökre, és készülékekre nézve, még a büntető ítélet meghozatala előtt, a zárlatot, külön őrizet alá vételt s más olyan intézkedések foganatosítását kérni, melyek a büntető cselekmény ismétlését megakadályozhatják.

E kérvényt a bíróság azonnal elintézi, és a mennyiben a bitorlás ténye valószínű, a kért zárlatot, őrizet alá vételt, vagy másnemű biztosítási intézkedéseket feltétlenül vagy a sértett fél által leteendő biztosíték feltétele alatt elrendeli.

Az eljárás folyama alatt a biztosítási intézkedések feltétlenül vagy a panaszlott által leteendő biztosítéktól feltételezve feloldhatók.

54. § Ha a büntető eljárás folyama alatt oly előzetes kérdés merül fel, mely a jelen törvény rendelkezései szerint a szabadalmi hivatal, és a szabadalmi tanács hatásköréhez tartozó szabadalom-megvonási vagy megsemmisítési per útján döntendő el: a büntető bíróság, eljárásának felfüggesztése mellett, az erre nézve előírt kereset megindítására határidőt tűz ki. A mennyiben a visszavonási vagy megsemmisítési kereset beadása a határidőn belül igazoltatik, a határozat megérkezését bevárja, és azt saját határozatának alapjául veszi, ellenkező esetben a büntető eljárást folytatja.

Ily esetekben a büntető bíróság kimondhatja, hogy a foganatosított biztosítási intézkedések a szabadalmi hatóságok határozatának beérkeztéig feltétlenül, vagy a sértett fél által leteendő biztosíték ellenében fentartandók.

55. § A szabadalombitorlás kihágására, a mennyiben a jelen törvény intézkedést nem tartalmaz, a kihágási ügyekben követendő bírói eljárás általános szabályai alkalmazandók.

E kihágási ügyek soron kívül tárgyalandók és intézendők el, s azokban az 1883:VI. tc. 7. §-ának a II. bírósági ítélet elleni további felebbvitelt korlátozó intézkedése nem nyer alkalmazást.

56. § A szabadalmak megszerzése, átruházása, használatba vagy gyakorlatba-vétele körül elkövetett oly cselekvények, melyek a büntető törvényekben meghatározott valamely büntett vagy vétség tényállását állapítják meg, a büntető törvényeknek rendelkezései szerint ítélendők meg.

Ha a cselekmény a büntető törvényekbe ütköző büntettet vagy vétséget és a jelen törvénybe ütköző kihágást képez: a büntető törvényeknek és a jelen törvénynek megtorló intézkedései elkülönített eljárás mellett alkalmazandók.

57. § A ki valamely ellene indítandó bitorlási keresettől tart, jogositva van a szabadalmi hatóságok határozata által megállapíttatni, hogy az általa előállított vagy használt tárgy vagy eljárás valamely általa megjelölendő szabadalomba nem ütközik.

Az ez iránti kérelem, az előállítandó tárgy vagy eljárás leírásának csatolása mellett, a szabadalmi hivatalnál két példányban nyújtandó be. Az egyik példány a szabadalom tulajdonosának kiadandó avval, hogy a meghatározandó záros határidőn belül esetleges nyilatkozatát a szabadalmi hivatalnál beadhatja.

A kérelem a szabadalmi hivatal bírói osztályánál tárgyalatik, s a feleknek s szükség esetében szakértőknek meghallgatása után döntenek el. Az eljárás költségét a kérelmező viseli.

A bírói osztály határozata ellen 30 nap alatt felfolyamodásnak van helye a szabadalmi tanácshoz.

A megállapítást magában foglaló jogérvényes határozat kizárja az ugyanazon tárgyra vonatkozó bitorlás iránti eljárást az ellen, a kinek kérelmére a megállapítási határozat hozatott.

Nem kérhet megállapítás iránt eljárást az, a ki ellen a büntető bíróságnál ugyanazon szabadalomra vonatkozó bitorlás iránti eljárás van folyamatban.

58. § A bitorlás által sértett fél a bitorló ellen szabadalmi jogának elismerése, a bitorlás megszüntetése és kártérítés iránti igényeit polgári peruton érvényesítheti:

a) ha a büntető eljárás megindítását nem indítványozza, vagy indítványát visszavonja;

b) ha a büntető bíróságnál kártérítést nem követelt;

c) ha a büntető bíróság őt kártérítési igényével polgári perre utasította;

d) ha a büntető eljárás a bitorlást elkövető félnek halála folytán vagy azért nem indítható meg, mert a büntethetőség elévülés által, vagy más ok miatt elenyészett.

A sértett félnek jogában áll szabadalmi jogának elismerését, a bitorlás megszüntetését és kártérítést követelni abban az esetben is, a midőn a cselekmény elkövetőjét semmiféle büntető felelősség nem terheli. Ezen esetben a kártérítés a gazdagodás erején túl nem terjedhet.

Ezen keresetek tárgyalásánál a jelen törvény 50. §-ának 2. és 3. bekezdése, valamint az 51., 53. és 54. § intézkedései megfelelően alkalmazandók.

A kártérítés követeléséhez való jog elévül:

1. három év alatt azon naptól számítva, a mely napon a cselekmény a sértett félnek tudomására jutott;

2. 10 év alatt, ha a cselekmény a sértett félnek nem is jutott tudomására, vagy tudomásának napjától három év nem is telt el.

59. § A jelen törvény 14. és 58. §-aiban említett kártérítési, továbbá a szabadalom tulajdonjoga iránti perek, valamint - az öröklési vitás kérdéseknek kivételével - a szabadalmakra vonatkozó vitás kérdések, a melyek a jelen törvény szerint a szabadalmi hatóságok hatáskörébe utalva nincsenek, a törvényszékek, mint kereskedelmi bíróságok hatásköréhez tartoznak.

IX. FEJEZET

Átmeneti és zárhatározmányok

60. § A jelen törvény életbeléptetése napjától fogva, minden oly szabadalom iránti kérelemre, mely akkor véglegesen még el nem intéztetett, a jelen törvény rendelkezései nyerne alkalmazást. A már befizetett szabadalmi díjak csak az esetben adatnak vissza, ha a szabadalmi kérvény visszavonatik; ellenkező esetben, a mennyiben a jelen törvény szerint magasabb díjak járnak, a szabadalom csak a különbözet pótlása után adatik ki.

61. § Ezen törvény életbeléptetésének napján mindazon szabadalmakra nézve, melyek leírása eddig titokban tartandó volt, a titokban tartási igény, a 34. § utolsó bekezdésében említett eseteket kivéve, megszűntnek tekintendő.

62. § A jelen törvény hatálybalépésével annak II. és IV. fejezetében, az V. fejezet 38-40. §-aiban, a VI. fejezetben, a VII. fejezet 45. §-ának 8., 9. és 10. bekezdésében, továbbá 46-48. §-aiban, a VIII. fejezetben és a IX. fejezet 61. §-ában foglalt rendelkezések a jelen törvény életbeléptetése előtt engedélyezett szabadalmakra is kiterjesztetnek. Egyebekben a régibb szabadalmakra nézve az engedélyezés idejében érvényben volt szabályok ezentul is alkalmazandók.

63. § Az Ó Felsége többi királyságainak és országainak, valamint Boszniának és Hercegovinának polgárai vagy azon személyek részére, kik ott laknak, vagy teleppel bírnak, megadandó szabadalmakra az 1893. évi XLI. törvénycikk által módosított vám- és kereskedelmi szövetség XVI. cikke, nemkülönben az 1879. évi LII. törvénycikk 9. §-a alkalmazandó.

Az államszerződéseknek a jelen törvénytől eltérő intézkedései érintetlenül maradnak.

64. § A jelen törvény életbeléptetési idejét a kereskedelemügyi minister, egyetértve az igazságügyi miniszterrel és a horvát-szlavon-dalmátországi bánal határozza meg.

65. § Ezen törvény végrehajtásával a kereskedelemügyi, az igazságügyi és a pénzügyi minister, Horvát-Szlavonországokra nézve pedig a kereskedelemügyi és a pénzügyi minister és a horvát-szlavon- és dalmátországi bán bizatnak meg.

TARTALOMJEGYZÉK

1895. évi XXXVII. törvénycikk	1
a találmányi szabadalmakról	1
I. FEJEZET	1
A szabadalmak tárgya	1
II. FEJEZET	2
A szabadalom hatálya	2
III. FEJEZET	3
A szabadalmak tartama, megszűnte, megvonása és megsemmisítése	3
IV. FEJEZET	4
A szabadalmi hatóságok	4
V. FEJEZET	6
Az eljárás	6
VI. FEJEZET	8
Szabadalmi lajstrom, szabadalmi levéltár és szabadalmi közlöny	8
VII. FEJEZET	9
Dijak	9
VIII. FEJEZET	10
A bitorlások és a büntetések	10
IX. FEJEZET	12
Átmeneti és zárhatározmányok	12